

[Aagaard]

mende udvikling eller i det mindste dreje den i en forkert retning. De initiativer, som industriministeren har præsenteret i sin redegørelse, giver et bedre grundlag for kontrol med de finansielle institutter, som indgår i en koncern eller koncernlignende forhold. Det er nu engang sådan, at det offentlige aldrig kan opbygge et sikkerhedsnet mod lovovertrædelser eller uheldige dispositioner og sammenbrud.

Tilsynet er i princippet noget efterfølgende og præventivt, og herudover har Tilsynet med Banker og Sparekasser og Forsikringstilsynet fået nye og omfattende opgaver, som lægger stort beslag på deres kapacitet. Derfor kan vi fuldt ud støtte, at den interne og eksterne revisions rolle i forhold til de finansielle institutter styrkes væsentligt. Det gør vi ikke mindst for at understrege alvoren bag det ansvar, vi føler der skal være omkring påtegninger og underskrift af regnskaberne. Revisionen får jo ret til at indkalde til bestyrelsesmøde, ret til at deltage og ret til at få deres opfattelse af situationen tilført bestyrelsesprotokollen.

Pengeinstitutterne skal have regnskaberne revideret af mindst to revisorer med offentlig godkendelse. Der vil komme klare retningslinjer for intern revision, og pengeinstitutterne skal aflægge halvårsregnskaber.

Pengeinstitutterne får pligt til at melde sig selv til Finanstilsynet, hvis der opstår alvorlige økonomiske problemer.

Ud over øget kontrol og tilsyn gennemfører regeringen også moderniseringer. Egenkapitalkravet i pengeinstitutterne tilpasses normer i udlandet, dvs. en opgørelse i forhold til aktiverne frem for i forhold til de samlede gælds- og garantiforpligtelser – efter vor opfattelse en nødvendig tilpasning.

Grænserne for placering i aktier forhøjes fra 50 til 75 pct. af egenkapitalen.

Sidst, men ikke mindst, bebuder ministeren forslag, som gør det muligt for sparekasserne at etablere sig i aktieselskabsform, samtidig med at man søger at fastholde det stærkt udbyggede kundedemokrati, som fra mange sider fremhæves som et særkende og en styrke for sparekasserne.

Forslaget vil efter vor opfattelse give sparekasserne mulighed for i fremtiden at være fuld-servicepengeinstitutter, der vil være i stand til at løse alle betalings- og kapitalformidlingsopgaver såvel herhjemme som internationalt.

Vi synes, industriministeren på en særdeles afbalanceret måde har tilpasset rammerne for udøvelse af finansiell virksomhed til de ændrede vilkår, der løbende opstår i takt med den internationale integration af kapitalmarkederne, samtidig med at denne internationalisering fremmes og støttes. Specielt er vi glade for, at der vil ske en kontinuert overvågning af det danske finansielle systems internationalisering. På den måde sikres en løbende tilpasning af lovgivningen, så vi bevarer tilliden til de finansielle institutter og ikke mindst beskytter forbrugerne.

Jes Lunde (SF):

SF kan selvfølgelig ikke helt følge den begejstring, som Det Konservative Folkeparti giver udtryk for over den internationalisering, der sker i øjeblikket. Det er jo sådan, at jo mere der bliver internationaliseret, jo sværere bliver det at styre herhjemme, og jo mere afhængige bliver vi af de internationale kapitalkræfter, og det er en udvikling, vi overhovedet ikke er interesseret i.

Vi har jo set for ganske nylig, hvordan et delvist børskrak i New York meget hurtigt bredte sig som ringe i vandet til alle de andre kapitalistiske lande, og når vi har et fuldstændig åbent marked, er det meget svært at afskærme os; der var i de dage en overhængende risiko for, at f.eks. den danske rente kunne blive kastet op i nye højder.

Det er klart, at sådan noget mener vi ikke vi som Folketing stiltiende skal sidde og acceptere. Vi bør sørge for at have kontrol med vores hjemlige økonomiske situation, og derfor er vi meget skeptiske over for den liberalisering, der har fundet sted. På mange punkter vender vi os direkte imod den og har forsøgt også herinde at skabe et flertal for at afvise den slags tilstande.

Men lad mig vende tilbage til det, der er titlen på redegørelsen, nemlig brancheglidning i den finansielle sektor, og sig det, at den brancheglidning, der har fundet sted – og det er jo ikke så meget endnu, har jeg forstået på redegørelsen – den er for mig at se et resultat af en tøjlesløs konkurrence og en volumensyge i pengeinstitutterne og i de andre institutter, der har forsøgt sig på nye områder. De har så oven i købet nogle gange forsøgt sig på kanten af lovgivningen, eller også har de forsøgt sig med datterselskaber og med nye engagementer, hvor de